

«Тільки й осені...»

Байдюк Микола

* * *

тільки й осені
що купи листя
тільки й мене
що квола усмішка

місто
є місто

тільки й друзів
що ручка й зошит
тільки й думок
що самі нікчемні

сядь і сиди

тільки й пам'яті
що поразки
тільки й гумору
біла стінка

тільки й болю
що геть знеболений
лежиш мов уламок
світу

Постійна адреса: http://ukrlit.org/baidiuk_mykola/tilky_y_oseni